

NAWIEDZION (3) *part praet pass pf*

nawiedzion (2), **nawiedziony** (1).

a jasne, e oraz o z tekstów nie oznaczających é i ó.

N sg m (praed) nawiedzi(o)n (2), nawiedzi(o)ny (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: nawiedzion od kogo (1).

Sł stp s.v. nawieść, Cn, Linde brak.

1. *W funkcji właściwej: skłoniony, namówiony (2) : W[iz]ákże ten Krol Angiel[ki] / prętko zmienił fwoy vmyśl y wiárę [...]. Náwiedzion od fwoich Biskupow *BielKron* 217v.*

*nawiedzion czym na co (1): LIzymach ná Getyki bez w[iz]elkiey przyczyny / Podnioł walkę [...]. Porażon y poiman / do Krolá przywiedzyon / Ten rzekł / y czymżeś ty w[iz]dy / był ná to nawiedzion. *RejZwierz* 12v.*

2. *W funkcji przymiotnika: dający się skłonić [ku czemu na co] (1) : przeto też bywa fczodry / powolny ku połudze, y na w[iz]ytko łacno nawiedziony zwłafzcza ku pfocie j rozpułności. *GlabGad* N6.*

Cf NAWIEŚĆ

RS